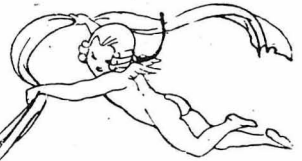
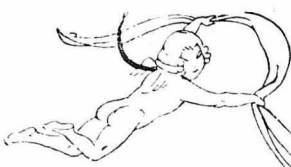

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΝΤΕ ΣΕΜΟΥ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ

(Συνέχεια και τέλος)

‘Ο Ζακ γονάτισε συγκινημέ- νος, πήρε τὸ χέρι τοῦ ‘Ερνέστου καὶ τὸ φίλησε.

— Φίλε μου!... Καλέ μου φίλε, ἐ- τραύλισε, πόσο εἶσαι καλὸς!.. Τώρα καταλαβαίνω τί ἀγίαστος καὶ τί μικρὸς φάνηκα ἀπέναντί σου. Σοῦ ζητῶ γονατιστὸς συγ- νόμηγ καὶ σοῦ λέω:

—Ναί, ὀρκίζομαι στὸ θεὸ πὸν μᾶς βλέπει αὐτὴ τὴ στιγμή, ὀρκίζομαι στὴν τιμὴ μου, ὀρκίζομαι σ’ ὅτι λατρεύω κ’ ἀγαπῶ σ’ αὐτὸ τὸν κόσμο νὰ σέ ὑπακούσω!... ‘Ορκίζομαι πὸς θὰ γίνω ἀλλὰ τὴν Λιάνα ὄχι μόνον καλὸς φίλος, ὄχι μόνον καλὸς σύζυγος, ἀλλὰ καὶ περσιότερο, πατέρας τῆς, προστάτης τῆς, ὑπερασπι- στής τῆς. Φιλῶς τῆς!... ‘Ορκίζομαι πὸς θὰ τὴν ὑπακούω καὶ θὰ τὴν ἀγαπῶ περισσότερο ἀπὸ κάθε τι στὸν κόσμο. Τίποτε δὲν θὰ τῆς λείψω. Ποτὲ δὲν θὰ λυπηθῆ ἔξωτὰς κλάι μου. Πο- τε δὲ θὰ μετανοήσω γιὰ τὴ ἐ- νώθηξ μετ’ ἑαυτοῦ μου. ‘Ορκίζομαι νὰ τὴν κάμω εὐτυχισμένη!...

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ Ζὰκ σά- πασε... ‘Η φωνὴ του πού ἔτρεμε ἀπ’ τὴ συγκίνησι, ἔσβυσε στὰ χεῖλι του... Δάκρυα βούρκωσαν τὰ μάτια του...

Συγχρόνως τὸ πρόσωπο τοῦ ‘Ερνέστου φωτίσθη ἀπὸ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι. Μογγυνε κα- τῶπιν νὰ πλησιάσω πὸν κοντά. Πῆρε τὸ χέρι μου, τὸ ἔνωσε μετ’ ἑαυτοῦ τοῦ Ζακ μέσα στὰ δικά του, ποῖσαν περὶ παγωμένα καὶ μᾶς εἶπε μὲ φωνὴ πού μὸλις ἀ- κοουγότανε:

— Γιὰ μὴ ἀκόμη φορὰ σὰς συγχωρῶ μ’ ὅλη μου τὴν καρ- διά. ‘Ενωθῆτε... ἀγαπηθῆτε... Πεδαινω εὐχαριστήμενος ἔξερ- ντας πὸς σὰς ἀρήνω γιὰ πάντα ἐνωμένους. Ψηλά ἀπ’ τοὺς οὐ- ρανοὺς θὰ σὰς παρακολουθῶ καὶ θὰ εὐλογῶ τὴν ἐνωσί σας!...

Γιὰ μὴ στιγμὴ σώπασε...

Τὰ μάτια του κλείσασε...

‘Ενας σπασμὸς τὸν τίναξε ὀ- λώσωμο...

Τὸν παρακολουθοῦσαμε σιω- πηλοί, γεμάτοι ἀγωνία καὶ φόβο.

Μισάνοιξε σὲ λίγο τὰ μάτια του, μᾶς ἔρριξε ἓνα βλέμμα θο- λοὸ καὶ μισοπαγωμένον καὶ ψιθύ- ρισε:

— Λιάνα... ἀγάπη μου... πο- λυαγαπημένη μου...

Τὰ λόγια κόπηκαν στὰ χεῖλι του.

Γύρισε ἔστερα τὸν Ζὰκ καὶ μὸλις μπόρεσε νὰ τραυλίση:

— Ἀγαπάτε τὴν σοὺ τὴν ἀγαπῶσα κ’ ἐγὼ!...

Ρῆγος ἀπόκομος καὶ δυνατὸς τὸν διέκοψε.

Τὰ βλέφαρά του μισκλείσασαν.

Κατὶ ἤθελε νὰ πῆ ἀκόμη. Τὸ κατάλαβα ἀπ’ τὴν ἀγωνία πού κατέβαλε κ’ ἔσκυβα συντετριμένη κοντὰ του.

— ‘Ερνέστε!... ‘Ερνέστε!

Μὰ τὰ μάτια του δὲν ἀνοίξαν περὶ.

Μὸλις σάλεψαν τὰ χεῖλι του σ’ ἓνα ὑστατο «χαίρε», πού ἔφτα- σε σ’ αὐτὰ μου σὰν πνοή.

‘Η ἀγωνία μου καὶ ὁ σπαραγμὸς μου εἶχαν φτάσει περὶ στὸ κατακόρυφο. Ἄρρησι μὴ κραυγὴ πόνου κ’ ἀπελπισίας καὶ σοριά- στηκα κάτω ἀναίσθητη! . . .

(‘Απὸ τὸ ‘Ημερολόγιον τῆς κομῆσης Ρ...)

Μὲ τὴν πὸν μεγάλη συγκίνησι πούνοιωσα στὴ ζωὴ μου γράφω

τὶς γραμμὲς αὐτὲς στὸ ἡμερολόγιό μου.

‘Η σκηνὴ πού παρέστηγ πρὸ ὀλίγου ἦταν ἀπ’ τὶς περὶ σαρακινικὲς πού μορεοὶ νὰ δεῖ ἀνθρώπος. ‘Ο ‘Ερνέστος Σαβᾶς — ὁ Θεὸς ν’ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴ του — ἀπέθανε!...

‘Εσβυσε ἡσυχᾶ-ἡσυχᾶ λίγα λεπτά κατόπιν, ἀφοῦ ἐγύθηκε εὐ- τυχία καὶ ἀγάπη στὴν Λιάνα καὶ στὸν Ζὰκ.

Τὸ δνερο τὸν τελευταῖον στιγμῶν τῆς ζωῆς του ἐπραγματο- ποιήθηκε. Τόσο ὁ Ζὰκ, ὅσο καὶ ἡ Λιάνα τοῦ ὀρκίσθησαν πὸς θὰ ζήσουν ἐνωμένοι σ’ ὅλη τους τὴ ζωὴ, λατρεύοντας ὁ ἓνας τὸν ἄλλο...

‘Η φτωχὴ Λιάνα!...

Λίγες στιγμὲς, λίγα δευτερόλεπτα π.ρ.ν ὁ ‘Ερνέστος ἔσφυρησῃ σωφίστηκε κάτω λιπόθυμη!

Τὸ μαρτύριό τῆς ὑπῆρξε ὑ- περάνθρωπο.

‘Ο Θεὸς νὰ τῆς χαρίσῃ στὸ μέλλον εὐτυχία καὶ γαλήνη...

(‘Απὸ τὸ ‘Ημερολόγιον τῆς κομῆσης Ρ...)

‘Εφέραμε τὴ Λιάνα στὶς αἰ- σθησεις τῆς καὶ τὴν βιάσαμε νὰ πέσῃ λίγο στὸ κρεβάτι τῆς καὶ ν’ ἀναπαυθῆ.

Μὸλις ἐνοιώσε πὸς ὁ ‘Ερ- νέστος εἶχε ἔσφυρησῃ περὶ, ρί- χτηκε ἐπάνου του κλαίοντας ἀ- παρηγόρητα. Τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν φιλοῦσε ἀελλισμένα, χύ- νοντας ποτὰμ δάκρυα... ‘Εκο- πιάσαμε ὑπερβολικὰ νὰ τὴν με- ταφέρουμε στὸ κρεβάτι τῆς.

‘Ο Ζὰκ κάθεται πλάι τῆς καὶ τὴν παρηγορεῖ.

Πρὸ ὀλίγου ἀποκοιμήθηκε. Αὐτὸ εἶνε εὐχάριστο γιὰ τὴν θὰ τῆς δώσῃ τὶς χαμένες τῆς δυνά- μεις...

‘Η νοσοκόμος ἔκλεισε τὰ μά- τια τοῦ νεκροῦ καὶ φρόντισε γιὰ τὸ κάθε τι. Τὸν μετέφερε στὴν μεγάλη αἰθούσα. Στὸ πλαγιὸ δωμάτιο ἀγρυπνεῖ τὸ προσωπικό τοῦ σπιτιοῦ...

‘Αν μπόρεσω ν’ ἀναπαυθῶ λίγη ὥρα θὰ εἶνε θαῦμα. ‘Η κούρασή μου εἶνε τόση ὅστε νομίζω πὸς θὰ σωριαστῶ κάτω ἀναίσθητη!...

(‘Απὸ τὸ ‘Ημερολόγιον τῆς κομῆσης Ρ...)
(Τὴν μεδεπισημένη)

‘Απὸ σήμερα ἀρχίζει γιὰ τὴν Λιάνα νέα ζωὴ... Χθὲς ἔγινε ἡ κηδεία τοῦ ‘Ερνέστου. Παρακολούθησε πολὺς κ’ ἐκλεκτὸς κόσμος. Πρὸς τὴν Λιάνα φέρθησαν ὄλοι με σεβασμὸ καὶ εὐλιχρὴν θλίψη. ‘Η συμπειροφῶ αὐτὴ τοῦ κόσμου ἀπέναντί τῆς; τῆς ἔκαμε ἠθικῶς μεγάλο καλὸ...

Τὴν φιλοξενῶ σπιτι μου. Μετὰ λίγες ἡμέρες φεύγουν γιὰ τὴν ἐξοχή. ‘Εκεῖ θὰ περάσω τὴν περιόδο τοῦ πένθους. Μοῦ ζήτη- σαν νὰ μὴ τοὺς ἀφήσω μόνους καὶ τοὺς ὑπεσχέθηκα νὰ τοὺς συνο- δεύσω εὐχαρίστως.

‘Ο Ζὰκ ἔρχεται κάθε ἀπόγευμα καὶ κέρνει τὸ τοῖά μετ’ ἑαυτοῦ. Εἶνε περὶ ἡσυχος καὶ γαλήνιος. ‘Η νευρασθένεια γιὰ τὴν ὁποία τόσο φοβοῦμαστε τοῦ πέραςσε ἐντελῶς. ‘Η βεβαίωσις ὅτι τὸ δνερο- ρό του θὰ πριγματοποιήθῃ τὸν κάμει ἡσερο καὶ μετρομένο...

Στὴν Λιάνα φέρεται μ’ ἐξαιρετικὴ λεπτότητα, γλυκῆτητα καὶ καλοσύνη. Κατεβαίνουν στὸν κῆπο καὶ περνᾶν μετ’ ἑαυτοῦ τὶς ὥρες τοῦ δειλινοῦ. Τῆς μιλάει ὀτω; μιλῶμε στὰ μικρὰ ἄρρωστα παιδιὰ. Καταλαβαίνει, φαίνεται, πὸς ἡ πλῆγῆ τῆς καρδιάς τῆς θ’ ἀργήσῃ νὰ κλείσῃ. ‘Υπέφερε τόση, ἡ φτωχὴ μου φίλη!... Καὶ θὰ χρει-

‘Η καρδιά τῆς ἦταν βαθεῖα ραγισμένη!...

ΑΠΟ ΠΙΑΝΤΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ένας ανάπηρος έναντιον ενός λύκου.

Μιά δραματική πάλη έγινε πρό τριών εβδομάδων στο χωριό Σάντα Κρότσι της Ιταλίας μεταξύ ενός αναλήρου και ενός... λύκου.

Ένα άπογευμα ο 14ετής βοσκός Γαβριήλ Μοσκάιν έκει πού φύλαγε ένα μικρό κοπάδι από προβατίνες, τουρτουρίζοντας από τού κοφού, είδε έξαφρα να πλησιάζη ένα άρκετά σματωδές ζώο με τρίχωμα κοκκινοπό. 'Ο μικρός βοσκός πού τού πέρασε γιά κανέναν ξένον ακύλλο έτρεξε κατεπάνω του και τόν χτύπησε μ' ένα μπα- στούνη γιά νά τόν διώξη. 'Αλλά τού ζώο έκείνο πού δέν ήταν σκύλλος αλλά λύκος, χωρίς νά προσέξη στά χτυπήματα τού μικρού βοσκού, προχώρησε πρὸς τά πρόβατα, άρπαξε τού παχύτερο άπ' αυτά και άρχισε νά τού τραβήη πρὸς τού δάσος.

Τότε ο μικρός βοσκός κατάλαβε πὸς ελγε νά κάμει με λύκο και άρχισε νά φωνάζη ζητώντας βοήθεια. Τis φωνές του τις άκουσε κάποιος χωριάτης όνοματι Δομενίκο Βασκαρέλλι, ο όποιος μολοντί έχασε στον πόλεμο τού δεξι του χερι όρμησε έναντιον του λύκου μαζύ με τά δυο σκυλιά του.

Και τότε άρχισε μία άγρια πάλη μεταξύ τού αναπήρου εκείνου χωριάτη και τού λύκου, ο όποιος διαρκώς προσπαθούσε νά τού αγκιθί από πίσω και νά τόν άρπάξη από τόν λαιμό. 'Αλλά ο γενναίος χωρικός μεταχειριζόμενος με τού άριστερό του χερι τού δρε- πάνι του ήμύνητο άπεγνωσμένα, χτυπώντας με επιδειξιότητα τόν λύκο και άναγκάζοντάς τον κάθε φορά νά υποχωρή, ένω παραλ- λήλως τά δυο σκυλιά του δάγκναναν όπου μπορούσαν τού θηρίο.

Η προπονητής αυτή πάλη διήρκεσε μισή ώρα και πλέον, γι- ατι ο λύκος παρά τις πληγές του και τού αίμα πού έτρεχε από αυ- τές, δέν έννοουσε νά άρπισή την λεία του, αλλά όρμούσε πάντοτε με μεγαλειότερη μανία έναντιον τού χωρικού.

Στό τέλος ο Βασκαρέλλι καταβάλλοντας μία υπέρτατη προ- σπάθεια καθώρθωσε νά δώση, με τού δρεπάνι του, ένα δυνατό και θανάσιμο χτύπημα στον λαιμό τού λύκου, ο όποιος έπεσε έξη- ληθμένος κατά γης ένω τά δυο σκυλιά τόν άποτελειώναν.

Σχεδόν συγχρόνως όμως έπαυσε λιπόθυμος άπ' την εξάντληση κι' από τις δυι λίγες πληγές κι' ο ηρωικός ανάπηρος.

Ο μικρός βοσκός έτρεξε τότε εκει γύρω και φώναξε μερικους χωριάτες, οι όποιοι παρελαβαν τόν Βασκαρέλλι και τόν μετέφε- ραν στο χωριό όπου τού έπέδσαν τά τραύματα.

ΛΕΣΒΟΣ

Μ' έφερε κίμα έρωτικό στής Λέσβος τού άκρογαίλι, Κάτω άπ' τις γλαυκοπράσινες έλιές νά κολιμθώ, Βάσω τή χλόη στρώμα μου και τάνθη προσκεφάλι, Σαπρώ, τού θειο τραγουδι σου και σε νά όνειρευθώ !..

Παύλος Νιρβάνας

σθη πραγματικώς άρκετός καιρός γιά νά συνελθη έντελώς γιά νά λησμονηση... Η καρδιά της εινε βαθειά ραγιαμένη...

Θυμάται...

Θυμάται και ποει και ύποφέρει, χωρίς νά τού δείχνη.

Στόν Ζάκ φέρεται με συμπάθεια και φίλια. Τού μεγάλο δράμα πού παίχθηκε με ήρωας τούς δυο τους, έχει κολιμθεί τού έρωτικό πάθος τους. Μά ο έρωσ έχει δικαίωματα και θά τά άπαιτήση όταν θάνε καιρός...

Κάθε πρωί πηγαινον στον τάφο τού Έργένστου άνθη. Γονα- τίζουν, προσοχουνται και ξαναγοιζουν με την καρδιά ξαλαφρομέ- νη κάπως...

Άρχίσανε κι' ολας νά έτοιμαζόμαστε γιά τού ταξειδι.

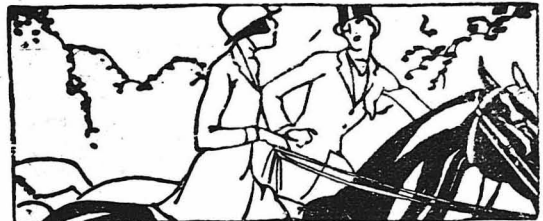
Έκει, μακριά, στην έξοχή, μέσα στη γαλήνη της φύσεως, ή Λιάνα, θά γιατρευτη έντελώς έλιπίω...

Μόλις περάσει ή περίοδος τού πένθους θά παντρευθούν.

Άρκετά υπέφεραν. Άρκετά έπλεσαν. Ο Θεός θά τούς δώση την γαλήνη και την χαρά, ή λήθη θά σκεπάση με τού πέπλο της τά περασμένα...

Εύχομαι μ' όλη μου την καρδιά νά τούς δώ ενωμένους κι' ευ- τυχησμένους γιά πάντα !..

Τ Ε Λ Ο Σ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΟΦΕΙΛΕΤΩΝ

Ο χρηματιστής Βαλρός άπέπταρος και έρωτευμένος. Τό δά- νειον. Πὸς τού εξώφρασε. Ο ποιητής Ντυφρενύ πού πήρε γυ- ναίκα τήν πλύστρα του γιατι της χρωστούσε κάποιον λογα- ριασμό ! Η ταμπέλλα τού ζωγράφου Καραβάτς. Τέ δα- νειον τού Έπισκόπου. Τάδε λέγει Μαρταίμβιλ. Μην πλη- ρώνετε τά χρέη σας!... Πὸς ξεχρεώνεται ο Μαρταίμβιλ κτλ.

Ο Μπουρέ ντέ Βαλρός, ένας από τούς παιό γνωστούς, γιά την πολυτέλεια της ζωής του χρηματιστάς τού παρελθόντος αιώνου, άφου κατεσπατάλησε όλη του την περιουσία στά χαριά και στις γυναίκες, έρωτευθήκε τέλος μίαν από τις γνωστότερες παρισίνες χορεύτριες. Η χορεύτρια όμως αυτή ήταν συνηθισμένη σε μεγά- λα λούσα και σε πολλά έξοδα, ο δέ χρηματιστής μας δέν ελγε πεν- τάρα... Όπωσδήποτε ή φίλη του συνηθεισε από τά τρυφερά τού λόγια, δέχθηκε νά κάμην... πίστωση τού Βαλρός, μέχρι τού ποσού των διακοσίων χιλιάδων φράγγων. Πράγματι, ο Βαλρός υπέ- γραφε όράδα γραμμάτια και συναλλαγματικές μέχρι τού ποσού αυτού. Τότε όμως παρουσιάσθηκε κάποιος άλλος άντεραστής του, ο όποιος, εξυπνότερα προφόμενος, έπρωτίησε, άντι νά σπαταλήση όλη την περιουσία του εις έρωτας με την χορεύτρια, νά την παντρευθί. Η χορεύτρια όπότσο δέν άρρησε νά καταβροχθίσθι έλα τά ύπάρχοντα τού συζύγου της, ο όποιος έν τέλει άπελευσθήκε, ήττοκτόνησε. Βλέποντας τότε, ότι δέν ελγε νά περιμένη βοήθεια από άλλου πουνθνά, ή χορεύτρια άπνυθύνθη στον Βαλρός γιά νά της πληρώση τά γραμμάτια του. Ο Βαλρός, φυσικά, δέν ελγε πεν- τάρα. Η χορεύτρια τότε τού έπρωτίενη τόν έξις συμβιβασμό : Νά την παντρευθί και αυτή άντι προικός νά τού δώρη πίσω τά γραμ- μάτια του. Ο Βαλρός δέχθηκε φυσικά και την πήρε γυναίκα του!..

Και, καθώς άναφέρει ο Μετρό στό «Απομνημονεύματά του», επί μήνας ολοκλήρους δέν γινόταν άλλη κουβέντα, στά σαλόνια τού Παρισιού, παρά γιά τόν πρωτότυπο γάμο τού άριστοκράτου χρηματιστού με... τόν δανειστή του !..

Ο ποιητής Ντυφρενύ πύστος, μη δυνάμενος νά έξοφλήση κά- ποτε τόν λογαριασμό της άπίσσης, του την... παντρεύθηκε !

Κάποτε δέ πού έκανε παρατηρήσεις στον φίλο του άββα Πελ- λεγκρέν γιατι φορούσε άκάθαρο ποικίμασο, ο άββάς τού άπήνησε:

— Τι νά γίνη, φίλε μου... Δέν μπορεί νά παντρευτεί όλος ο κόσμος με την πλύστρα του !..

Ο διάσημος ζωγράφος Δέ Καραβάτς ήταν περιφραμος... μπε- κής. Μιά μέρα δέ πού δέν ελγε νά πληρώση τόν λογαριασμόν του στην ταβέρνα, εκάθισε και έζωγράφισε την ταμπέλα της εισόδου.

Η ταμπέλλα αυτή έπληθθη, ύστερ' από μερικά χρόνια άντι άμυθητου ποσού.

Κάποιος τυχοδιώκτης, ο όποιος δέ ζούσε παρά από τά διάφορα θαλασοδάνεια, τά όποια έκανε από τούς φίλους του, χωρίς ποτέ νά τά αποδίδη, άπνυθύνθη κάποτε στον περιφραμό έπισκοπο Σαιν- Φρανσουά ντέ-Σάλ, τόν καθαρμασθέντα άριότερα από την Δυτι- κή εκκλησία, και τού έζητησε είκοσι σκευδα δανεικά.

— Πάρε αυτά τά δέκα χίλια, τού άπήνησε τότε ο έπίσκο- πος, άντι των είκοσι πού μου ζητείς. Κατ' αυτόν τόν τρόπο θά... βγούμη κερδοσόμενοι και οι δυο !..

Κάποτε έλεγαν ένώπιον τού Μαρταίμβιλ τού ρητόν :

— «Όποιος πληρώνει τά χρέη του γίνεται πλούσιος».

— Δέ βαρυνέται !.. έπλεον ο Μαρταίμβιλ. Αυτά τά διαδίδουν οι τοκογύφροι !..

Ο ίδιος αυτός Μαρταίμβιλ μετεχειρίσθη κάποτε τόν έξις τρό- πον γιά νά ξεπληρώση κάποιον χρέος πού ελγε σ' έναν καφετζή τού Βουλεβάρτου τού Κεοαμικού.

Άρχισε από τού πρωί νά έκανε βόλτες έξω από τού κατάστημα τού δανειστού του, εως ότου συναντούσε κανένα γνωστότου. Ο γνωστός του, τού έπρωτίενη συνηθως νά τόν κεράση κάτι τι. Ο Μαρταίμβιλ τότε δεχόταν και πήγαινε με τού φίλο του στο καφεείο τού δανει- στού του, όπου παρηγγελε ένα ποτήρι κίρας. Άντι όμως τού ποτού αυτού, τού γκαροσί του έφερνε... μπουγιατισμένο νερό, όπως ελχαν συμφωνήσει από πριν.

Κι' έτσι ο Μαρταίμβιλ, άφ ένός έφερνε στον δανειστή του πε- λάτας άντι τού... τόκου τού χρέους του, και άφ' έτέρου δέ άφαι- ρούσε από τού λογαριασμό του την αξίαν τού ποτηριού με τού μπου- γιατισμένο νερό πού τόν κερνούσαν.